

VIER TIJDPERKEN ROUTE

SIBCULO: VIER TIJDPERKEN

ROUTE 2,7 km

In nog geen drie kilometer wandelt u door een gevarieerd landschap en vier verschillende tijdperken: de ijstijd, de middeleeuwen, de 20e eeuw en het heden. Van al deze tijdperken zijn langs de route sporen te vinden, van stuwwal en Kloosterput t/m museum 'Zichtbaar Verleden'.

Stichting Klooster Sibculo

Vier tijdperken route

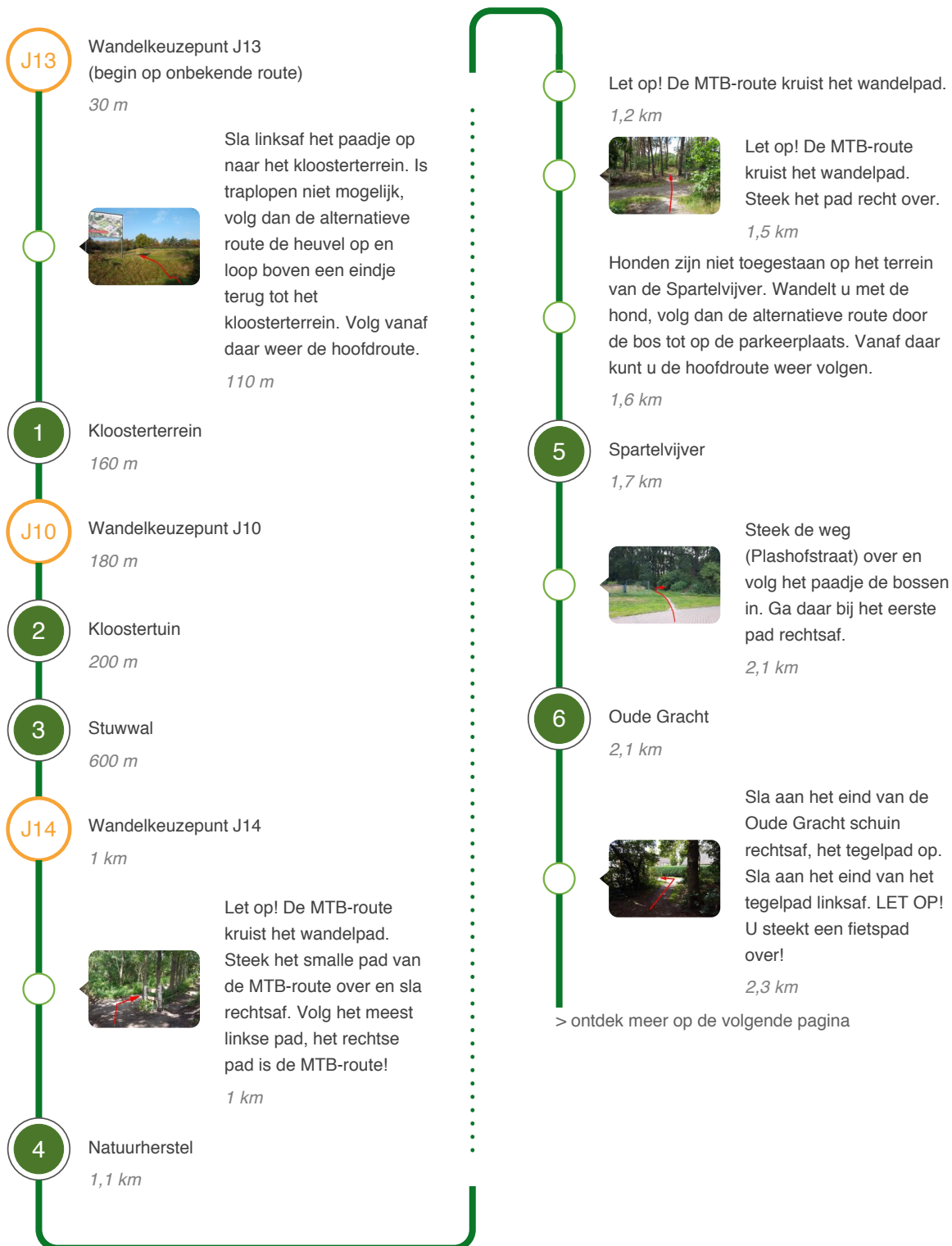
Sibculo: vier tijdperken

Vier tijdperken route

Hoe kom ik bij het startpunt?

Museum Zichtbaar Verleden, Kloosterdijk 178b, Sibculo. Buslijn 80 (Almelo - Hoogeveen) stopt op 2 min. lopen van het museum. Stations: Mariënberg (5,7 km); Vroomshoop (6,4 km); Vriezenveen (10,5 km)

Vervolg route

Einde van de route

Vier tijdperken route

2,7 km

1

Kloosterterrein

Waar eens de monniken leefden

In 1406 stichtten monniken, onder leiding van Johan Clemme, hier het klooster Groot Galilea. Zij behoorden tot de Moderne Devotie, een stroming die zich afzette tegen de groeiende rijkdom en misstanden in de kerk. In 1412 werd het een Cisterciënzerklooster en dat bleef het tot de sluiting in 1579.

Internationale samenwerking

Het klooster bood plaats aan 200 monniken en speelde een grote rol bij de regionale ontwikkeling, maar ook bij de verspreiding van de Cisterciënzerorde. In 1418 werd de Colligatie van Sibculo gesticht, een verband van 20 Nederlandse, Duitse en Belgische kloosters binnen de Cisterciënzerorde.

Opgravingen

In 1928 liet de toenmalige eigenaar van het terrein, industrieel Ludwig van Heek, opgravingen verrichten, maar die stopten al snel toen Van Heek overleed. De fundamenteën zitten daardoor nog grotendeels onverstoord in de bodem. Bodemvondsten uit 1928 zijn nu te zien in museum Zichtbaar Verleden.

<http://www.kloostersibculo.nl/geschiedenis-klooster/> (Galilea Major: 1406-1579)

Kloostertuin

Levende geschiedenis

Van 1406 tot 1579 stond op deze locatie het Cisterciënzerklooster Galilea Major (Groot Galilea). In 2016 realiseerde de Stichting Klooster Sibculo hier deze kloostertuin. De tuin, een ontwerp van Tiny Brugge, is gerealiseerd op de plek waar in de middeleeuwen de binnentuin van het klooster was.

Thematische indeling

De tuin is verdeeld in 5 vakken. Eén met medicinale kruiden en vier met planten die verwijzen naar: de Bijbel, de Cisterciënzers, de monniken van Sibculo en Maria. De waterschaal midden in de tuin verwijst naar de middeleeuwse bron, voor de Cisterciënzers een symbool voor de bron van leven.

Toekomstige ontwikkelingen

De stichting werkt aan het zichtbaar maken van de kloostergeschiedenis. De tuin is het eerste tastbare resultaat, er wordt gewerkt aan de realisatie van een kleine Mariakapel, een wandelpad dat de omvang van het klooster aangeeft en een representatie van de kloosterkerk d.m.v. een stalen 'skelet'.

Stuwwal

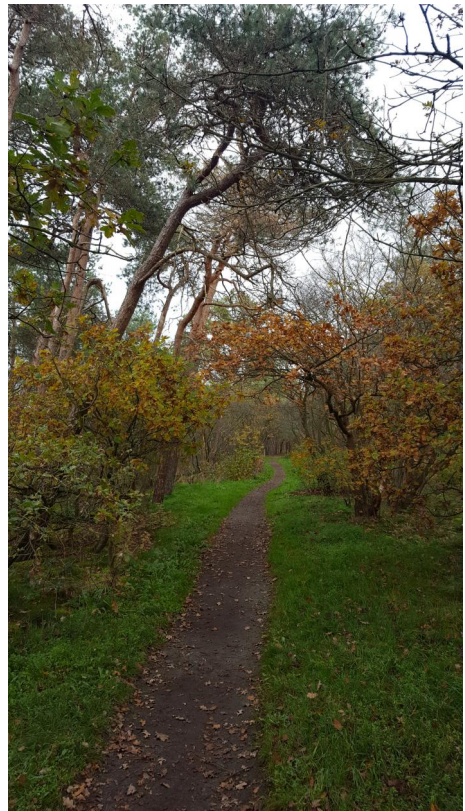

Relict uit de IJstijd

Zo'n 180.000 jaar geleden, tijdens de voorlaatste ijstijd, bereikten gletsjers vanuit Scandinavië deze omgeving. Het ijs groef zich daarbij tot tientallen meters de grond in en duwde het zand voor zich uit. Zo ontstond deze stuwwal die via Wilsum en Uelsen doorloopt tot Ootmarsum in Twente.

Droge plek in het moeras

De stuwwal vormde een hoge droge plek in een ontoegankelijk moerasgebied dat zich uitstreckte over noordoost Nederland. In de steentijd was het een geschikte plek voor een tijdelijk jachtkamp en in de middeleeuwen zagen monniken er de ideale afgelegen locatie in voor de stichting van een klooster.

Natuurherstel

Heide en moeras

Rondom recreatieplas de Spartelvijver en het kloosterterrein ligt het gemeentebos. Dit bos heeft vele unieke waarden op het gebied van (cultuur)historie, recreatie en natuur en kent een grote afwisseling in droog en nat, hoog en laag.

Om de samenhang in het gebied te vergroten en resten van heide en moeras zichtbaar te maken, is de heide in 2014 vrijgemaakt van jonge bomen en struiken. Het leefgebied voor de droge struikheide is daarmee hersteld en vergroot. Het moerasbos wordt nu als hakhout afgezet, zodat het weer vitaal wordt.

Spartelvijver

Wit goud

Het door de gletsjer opgeworpen zand is uitermate geschikt voor gebruik in de (wegen)bouw. In de jaren 30 werd begonnen met het winnen van dit 'witte goud', eerst op kleine schaal, later intensiever. De zandwinning liet Sibculo een 'maanlandschap' na met zand- en watergaten als deze Spartelvijver.

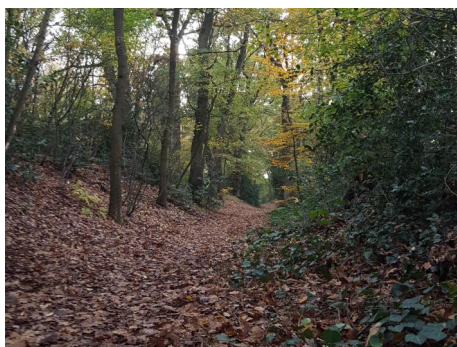

Recreëren in de natuur

Van 1965 tot 1978 werd hier zand gewonnen. In 1979 werd de plas geschikt gemaakt voor recreatie en kreeg het de naam 'Spartelvijver'. Het recreatief gebruik bestaat uit: zwemmen, hardlopen, vissen, wandelen, mountainbiken, schaatsen en evenementen.

6

Oude Gracht

Litteken in het landschap

Terug in de bossen én terug op het voormalige kloosterterrein. U staat nu in wat vroeger de gracht was die langs het kloosterterrein liep. Water staat er al lang niet meer in, maar de gracht is nog duidelijk herkenbaar in het landschap.

Kloosterput

Iconisch monument

De Kloosterput geniet in de regio bekendheid als enig intact gebleven onderdeel van het klooster. Het iconisch monument is dan ook al bijna een eeuw lang dé 'landmark' van Sibculo en figureert al sinds de opkomst van het toerisme op vele ansichtkaarten van Sibculo.

Middeleeuws of 20e-eeuws?

De status als restant van het klooster verdient nuancering. De bovenbouw stamt uit 1927 en is geplaatst in opdracht van toenmalig eigenaar Ludwig van Heek die een soortgelijke put had gezien in Oostenrijk. Het deel in de grond is gebouwd van Bentheimer zandsteen en is waarschijnlijk wél middeleeuws.

De Kloosterput is zeker niet de centrale put van het klooster geweest. Die zal zich op het nabijgelegen kloosterterrein hebben bevonden. Waarschijnlijk hoorde de Kloosterput bij een bijgebouw, mogelijk een verblijf voor gasten en passanten die bij het klooster konden overnachten.

Klein erfgoed Twente

Deze kloosterput is gerestaureerd binnen het project 'Klein Erfgoed Twente'. Klein erfgoed vertelt vaak veel over de geschiedenis van een plek. Landschap Overijssel en Monumentenwacht werken samen met andere partners om dit erfgoed te herstellen en onder de aandacht te brengen.

Kloosterkerk

Kloosterkerk

Hoewel zijn naam anders doet vermoeden, is de Kloosterkerk nooit onderdeel geweest van het klooster. De kerk is in 1951 (bijna 4 eeuwen na de sluiting van het klooster) in gebruik genomen en dankt zijn naam aan de locatie vlakbij het kloosterterrein.

